

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Fritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00 Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на рої вулиці Фрічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

МЕКДОНАЛД ВТІК ВІД БОРОТЬБИ.

В англійській парламенті та в цілій Великій Британії провадиться велика боротьба робітництва з урядом та з консервативною партією, отже з політичними представниками наймогутнішого англійського капіталу за право існування трейд-юній — робітничих індустріальних організацій.

В парламенті трейд-юній організації Великої Британії, всі їх дотеперішні досягнення й уможливили їм боротьбу в майбутньому.

Це є просто нечуваній замах на довголітні здобутки п'яти-мільйонного організованого в трейд-юній англійського робітництва. Робітництво це прекрасно розуміє й готується поставити капіталістам, їх передовому політичному заговору — консервативній партії, рішучий опір як в парламенті, так і по цілій країні.

В парламенті трейд-юній організації Великої Британії, всі їх дотеперішні досягнення й уможливили їм боротьбу в майбутньому.

Офіційним провідником Партії Праці і її парламентарної фракції — є МекДоналд, бувший голова робітничого уряду.

А тимчасом — лідер Партії Праці й її парламентарної фракції, МекДоналд, втік з Англії до Злучених Держав.

І зробив він це з розсислом, щоб стояти осторонь від тої боротьби, яку тепер зводить робітництво Англії, обороняючись перед атаком капіталу.

РОБОТА "КУЛЬТУРНИХ" ЛЮДЕЙ.

Ми часто читаємо великі обурення буржуазної преси з того, що десь там в глуші Китаю зроблено напад на якусь християнську особу, захоплено її в полон і... здається... замордовано.

Пішеться про це дуже багато в доведених статтях, в подробицях описується, як "бандити мучили полонених". Правда, ніхто того не бачив, але кореспондент про все це доповідає з певних жерел.

Пройде якийсь час, часами кілька днів, часами кілька тижнів, бачиш в газетах, десь в глухому куточку, коротенькі звістки, що "китайськими бандитами" захоплено було не десять осіб, а лише двох і є чутки, що їх тих двох живуть, тільки треба їх викупити.

Однак капіталістична преса своє зробила. Вона заагітувала, настроїла вороже певну (й то таки велику) частину публіки проти "китайських бандитів".

Те що "культурні" Європеїці та Американці залізли в Китай з військом, тенками, кораблями, аеропланими й знущаються там, у власній китайській хаті, над китайським народом, що з гармат розстрілюють китайські міста — це в рахубу не йде.

Зібралася в Пекіні представники найкультурніших держав у світі — на нараду. Порадившись, дали писемний дозвіл бандитам генерала Чан Цо-Ліна виконати напад на приміщення

радянського представництва в Пекіні. Бачимо, що не тільки в Шангаю, але в самій столиці Китаю розпорядження дає не китайський уряд, але представники найбільших, найкультурніших держав, так званий дипломатичний корпус.

Наради Чан Цо-Лінівські бандити на радянське представництво, арештували Китайців, яких там захопили й співробітників радянського посольства. Що-ж зробив Чан Цо-Лін з арештованими в радянському посольстві Китайцями? Брутально по бандитському замордував їх. Двадцять одну особу, між ними одну жінку, після "секретного суду" замордували в страшний спосіб.

Нічого, ані словечком не згадує преса, що в цьому страшно-мордові двадцять одного Китайця замішаний дипломатичний корпус найкультурніших держав Європи й Америки, який дав Чан Цо-Лінові писемний дозвіл на арештовання цих людей, але ані словом не запротестував про доконання цього страшного морду.

Такі то наслідки єднання цивілізації й культури білого ще й християнського чоловіка з культурою жовтого бандита. Після законів білого-капіталістичного чоловіка — людей, що поповнили шось проти цих законів, розстрілюють, вішають, або вбивають на електричному крилі.

Кажуть, що десь на небі сидить око, яке все бачить. Ой — "око, око, не дуже бачиш ти глибоко".

ОРГАНІЗАЦІЯ, ЧИТАЧ І ГАЗЕТА.

В першому числі "Світу Молоді" є дуже цікава стаття п. н. "Книжка говорить". Книжка словами говорить, як треба з нею обходитися, а малюнками каже, як не треба обходитися. Говорить вона до дітей, але цю мову варто знати й старшим.

Газета про себе подібного сказати не може. Пильний робітник-читач шанує книжку, зберігає її, не нищить. Є читачі, що шанують та складають газету, збирають цілі річники числа в число.

Годі вимагати від кожного читача, щоб складав річники газети. Головно наші організації. Відділи ТУРФДім мають свої будинки, бібліотеки, а чим мають вони річники свого органу — "Українських Робітничих Вістей"?

Що іншого організації й ті читачі, що мають сталі роботи та мешкають на одному місці. Головно наші організації. Відділи ТУРФДім мають свої будинки, бібліотеки, а чим мають вони річники свого органу — "Українських Робітничих Вістей"?

Поставити ці питання нашим організаціям заставили нас ті товариші, що зверталися до нас з змістом промови на свято — Перше Травня, а ми ми порадили звернутися за матеріалами до першотравневих чисел "Укр. Роб. Вістей" і "Робітничих" з минулих років.

Ми радли тому, бо знаємо, що при наших організаціях повинні бути річники робітничих газет і журналів.

Коли-ж нема — то чому? Можуть-же організації, їхні бібліотекарі чи колпортерів відкладати, по одному кожного числа газети та журналу. Коли-ж багато з тим клопоту, то в редакції майже що року оправдують певну скількість річників і тут їх можна замовити навіть за дуже доступну ціну та мати їх обовязково при кожній організації чи при ТУРФДім, чи Жінескції, К.П.К., чи Р.З.Т. Тоді до кожного робітничого свята можна послужитися матеріалами з тих річників, бо газета чи журнал все описують кожне робітничє свято: коли, як і чому воно повстало, які завдання й цілі його, як його треба святкувати й т. ін.

Таке саме й з поодинокими читачами, а головню з тими передовими товаришами, що їм все приходиться промовляти на публічних мітингах підчас таких свят та давати лекції про ці свята в організаціях. Коли-ж нема — то чому? Можуть-же організації, їхні бібліотекарі чи колпортерів відкладати, по одному кожного числа газети та журналу.

Годі вимагати від кожного читача, щоб складав річники газети. Головно наші організації. Відділи ТУРФДім мають свої будинки, бібліотеки, а чим мають вони річники свого органу — "Українських Робітничих Вістей"?

Що іншого організації й ті читачі, що мають сталі роботи та мешкають на одному місці. Головно наші організації. Відділи ТУРФДім мають свої будинки, бібліотеки, а чим мають вони річники свого органу — "Українських Робітничих Вістей"?

Поставити ці питання нашим організаціям заставили нас ті товариші, що зверталися до нас з змістом промови на свято — Перше Травня, а ми ми порадили звернутися за матеріалами до першотравневих чисел "Укр. Роб. Вістей" і "Робітничих" з минулих років.

Ми радли тому, бо знаємо, що при наших організаціях повинні бути річники робітничих газет і журналів.

Коли-ж нема — то чому? Можуть-же організації, їхні бібліотекарі чи колпортерів відкладати, по одному кожного числа газети та журналу. Коли-ж багато з тим клопоту, то в редакції майже що року оправдують певну скількість річників і тут їх можна замовити навіть за дуже доступну ціну та мати їх обовязково при кожній організації чи при ТУРФДім, чи Жінескції, К.П.К., чи Р.З.Т. Тоді до кожного робітничого свята можна послужитися матеріалами з тих річників, бо газета чи журнал все описують кожне робітничє свято: коли, як і чому воно повстало, які завдання й цілі його, як його треба святкувати й т. ін.

Таке саме й з поодинокими читачами, а головню з тими передовими товаришами, що їм все приходиться промовляти на публічних мітингах підчас таких свят та давати лекції про ці свята в організаціях. Коли-ж нема — то чому? Можуть-же організації, їхні бібліотекарі чи колпортерів відкладати, по одному кожного числа газети та журналу.

Годі вимагати від кожного читача, щоб складав річники газети. Головно наші організації. Відділи ТУРФДім мають свої будинки, бібліотеки, а чим мають вони річники свого органу — "Українських Робітничих Вістей"?

читачами, а головню з тими передовими товаришами, що їм все приходиться промовляти на публічних мітингах підчас таких свят та давати лекції про ці свята в організаціях. Коли-ж нема — то чому? Можуть-же організації, їхні бібліотекарі чи колпортерів відкладати, по одному кожного числа газети та журналу.

Годі вимагати від кожного читача, щоб складав річники газети. Головно наші організації. Відділи ТУРФДім мають свої будинки, бібліотеки, а чим мають вони річники свого органу — "Українських Робітничих Вістей"?

Що іншого організації й ті читачі, що мають сталі роботи та мешкають на одному місці. Головно наші організації. Відділи ТУРФДім мають свої будинки, бібліотеки, а чим мають вони річники свого органу — "Українських Робітничих Вістей"?

Поставити ці питання нашим організаціям заставили нас ті товариші, що зверталися до нас з змістом промови на свято — Перше Травня, а ми ми порадили звернутися за матеріалами до першотравневих чисел "Укр. Роб. Вістей" і "Робітничих" з минулих років.

Ми радли тому, бо знаємо, що при наших організаціях повинні бути річники робітничих газет і журналів.

Коли-ж нема — то чому? Можуть-же організації, їхні бібліотекарі чи колпортерів відкладати, по одному кожного числа газети та журналу. Коли-ж багато з тим клопоту, то в редакції майже що року оправдують певну скількість річників і тут їх можна замовити навіть за дуже доступну ціну та мати їх обовязково при кожній організації чи при ТУРФДім, чи Жінескції, К.П.К., чи Р.З.Т. Тоді до кожного робітничого свята можна послужитися матеріалами з тих річників, бо газета чи журнал все описують кожне робітничє свято: коли, як і чому воно повстало, які завдання й цілі його, як його треба святкувати й т. ін.

Таке саме й з поодинокими читачами, а головню з тими передовими товаришами, що їм все приходиться промовляти на публічних мітингах підчас таких свят та давати лекції про ці свята в організаціях. Коли-ж нема — то чому? Можуть-же організації, їхні бібліотекарі чи колпортерів відкладати, по одному кожного числа газети та журналу.

Годі вимагати від кожного читача, щоб складав річники газети. Головно наші організації. Відділи ТУРФДім мають свої будинки, бібліотеки, а чим мають вони річники свого органу — "Українських Робітничих Вістей"?

Що іншого організації й ті читачі, що мають сталі роботи та мешкають на одному місці. Головно наші організації. Відділи ТУРФДім мають свої будинки, бібліотеки, а чим мають вони річники свого органу — "Українських Робітничих Вістей"?

Поставити ці питання нашим організаціям заставили нас ті товариші, що зверталися до нас з змістом промови на свято — Перше Травня, а ми ми порадили звернутися за матеріалами до першотравневих чисел "Укр. Роб. Вістей" і "Робітничих" з минулих років.

Ми радли тому, бо знаємо, що при наших організаціях повинні бути річники робітничих газет і журналів.

Коли-ж нема — то чому? Можуть-же організації, їхні бібліотекарі чи колпортерів відкладати, по одному кожного числа газети та журналу. Коли-ж багато з тим клопоту, то в редакції майже що року оправдують певну скількість річників і тут їх можна замовити навіть за дуже доступну ціну та мати їх обовязково при кожній організації чи при ТУРФДім, чи Жінескції, К.П.К., чи Р.З.Т. Тоді до кожного робітничого свята можна послужитися матеріалами з тих річників, бо газета чи журнал все описують кожне робітничє свято: коли, як і чому воно повстало, які завдання й цілі його, як його треба святкувати й т. ін.

Таке саме й з поодинокими читачами, а головню з тими передовими товаришами, що їм все приходиться промовляти на публічних мітингах підчас таких свят та давати лекції про ці свята в організаціях. Коли-ж нема — то чому? Можуть-же організації, їхні бібліотекарі чи колпортерів відкладати, по одному кожного числа газети та журналу.

Годі вимагати від кожного читача, щоб складав річники газети. Головно наші організації. Відділи ТУРФДім мають свої будинки, бібліотеки, а чим мають вони річники свого органу — "Українських Робітничих Вістей"?

Що іншого організації й ті читачі, що мають сталі роботи та мешкають на одному місці. Головно наші організації. Відділи ТУРФДім мають свої будинки, бібліотеки, а чим мають вони річники свого органу — "Українських Робітничих Вістей"?

ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ І ФАРМЕРІВ В АЛБЕРТІ І БР. КОЛОМБІ.

Відова шестого провінціального з'їзду ТУРФДім, що відбувся в Едмонтоні в днях 14, 15, 16. квітня 1927 року.

Товариші Робітники й Фармери!

Ми, представники українських робітників і фермерів Алберті й Бритіш Коломбі, організовані в Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім, зібравшись з різних місцевостей, майнів шапів і фармів згаданих провінцій на 6-му провінціальному з'їзді ТУРФДім, три дні раддили над тим, як би краще попровести організаційну й освітню працю серед українського працюючого населення цих провінцій.

Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім є одинокою освітньою організацією серед українського працюючого населення Канади, яка від років працює вже на освітньому полі.

Про діяльність свідчать: численні робітничо-фармерські диточі школи, в яких наші диточки вчаться, по українські читати й писати, вчаться української пісні й музики та виховуються на гідних членів своєї класи; численні драматичні й співачкі гуртки та диточі мандолінові й інші оркестри, які плекають серед українського трудового населення Канади українську пісню, музику, сценічне мистецтво; освітні гуртки при відділах і товариствах, які провадять серед членства освітні курси, школи для неграмотних, влаштовують публічні лекції на різні науки й організаційні теми.

В минулому році дівоча мандолінова оркестра з Вінніпегу, переїжджаючи західну Канаду, позайомила широкий загал Канади про працю ТУРФДім: десятки англійських денників поміщували обширні прихильні рецензії про українську пісню й музику, яку плекається в ТУРФДім.

Албертський університет, визнаючи нам світляних обривків про різних наукових галузях, признав, що це одинока українська організація в Алберті, що найбільше послугувувалась літературними науковими лекціями. Годі в цій короткій відозві перечислити всі галузі праці Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім. Для кращого й успішного ведення своєї праці ТУРФДім поділено на секції. В своєму складі має Жіночу Секцію, що провадить культурно-освітню й організаційну працю серед українських робітничих і фермерок; Секцію Молоді, що провадить культурно-освітню працю серед української робітничо-фермерської молоді та виховує молодь на потіху родичам й працюючій класі.

Товариші робітники й фермери! Великі завдання ставить перед собою наша організація, але дуже тяжко їх виконувати через невідомість і незорганізованість великого ще числа наших братів і сестер по праці й по походженню. Дятого то ми з'їзджаємося що року на всеркаєві з'їзди, а також в кожній провінції на провінціоньальні з'їзди. На цих з'їздах ми радимось, як повести це кращу освітню працю серед українського трудового населення та втягнути в організацію нез'організованих.

Зібравшись нині на 6-ий провінціоньальний з'їзд ТУРФДім в Едмонтоні, ми кличемо до Вас, товариші робітники й фермери, до Вас, товаришки робітничі й фермерки, — до Вас, українська робітничо-фермерська молодь: Згуртуйте собі силн доволка цієї організації в провінціях Алберті й Бритіш Коломбі, доволка її Провінционьального Комітету, доволка відділів і товариств ТУРФДім та їх зарядів на місцях. Організуйте нові відділи й товариства там, де їх нема ще, зміцняйте їх там, де вони ще слабенькі.

За всіма вказівками й допомогою звертайтеся до Провінционьального Комітету, а за скорію допомогою в організаційно-освітній праці звертайтеся до найближчого від своєї місцевости відділу ТУРФДім.

Наш з'їзд ухвалив, щоб сильніші відділи й товариства ТУРФДім, чи то на фармах, чи в робітничих районах, допомагали слабшим відділам й товариствам. Для організування нових відділів і зміцнення існуючих слабих з'їзд поручив Провіткові вислати організатора й організаторку, як це роблено в минулому році, як також лектора з світляними образками та оркестру на провінцію. Також ті відділи, що мають вже свої оркестри, обовязково повинні вислати в часі вакацій на об'їзди по своїм районам в цілі влаштування концертів. Підтримуйте, товариші робітничо-фермерські диточі школи, в яких наші диточки вчаться, по українські читати й писати, вчаться української пісні й музики та виховуються на гідних членів своєї класи; численні драматичні й співачкі гуртки та диточі мандолінові й інші оркестри, які плекають серед українського трудового населення Канади українську пісню, музику, сценічне мистецтво; освітні гуртки при відділах і товариствах, які провадять серед членства освітні курси, школи для неграмотних, влаштовують публічні лекції на різні науки й організаційні теми.

Ми, представники з'організованих робітників й фермерів, подали собі взаімно наші мозолісті руки й кличемо вас, нез'організованих ще робітників і фермерів, йдти за нашим прикладом, гуртуйтеся разом, не вірте тим, що стараються вас порижити, що вполюють у вас думку, будь-то робітники, а іншою класою, а фермері іншою. Це неправда. Як одні, так і другі тяжко працюють на кусок щоденного хліба, борються за своє існування, як одні, так і другі успліджені, пригночені сина праці, тому вони повинні лучитися в одну освітню організацію, тісно співробітничати у всіх галузях боротьби за своє краще завтра.

Товариші робітники й фермери! Найголовнішим нашим організатором і вчителем є наша робітничо-фермерська преса, якою в Канаді є: "Українські Робітничі Вісті", "Фармерське Життя", "Робітничі" і "Світ Молоді". Оцю свою працю ми повинні всіми силами піддержувати, поширювати у своїх місцевостях, писати до неї про своє життя й боротьбу, про наші здобутки й втрати. Ми повинні будувати її, бо це наша одинока найсильніша зброя в боротьбі з темнотою й неорганізованістю.

Тож до праці, товариші й товаришки! Будьмо тими каміньми, які кладуть міцні підвалини під будову майбутнього суспільства без хлопа й папа.

Ідім вперед, лупаймо скалу темноти! Прямою до освіти й справедливости! Хай живе Товариство Український Робітничо-Фармерський Дім!

Хай живе наш учитель і організатор робітничо-фермерської преси! Хай живе злука робітників і фермерів!

За президію Шестого З'їзду ТУРФДім провінцій Алберті й Бритіш Коломбі: І. Клібановський, голова, І. Сембай і Н. Дранта, секретарі.

АРЕШТУВАННЯ. В Тернополі арештовано 17-літню дівчину Е. Сасівну на перелозі жіночого віка. Сасівна брала участь в організуванні того віка. Арештовану відставлено до суду, де ведеться слідство в напрямку головної зради; її закидають, що вона хотіла відірвати Західну Україну від Польщі.

ПАМ'ЯТАЙТЕ, що в суботу, 7. травня, відбувається в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу спільний виступ танцюристів і танцюристок з Вінніпегу, Іст Килдонан, Трансконн й Ст. Боніфейс. Приходьте всі!

За всіма вказівками й допомогою звертайтеся до Провінционьального Комітету, а за скорію допомогою в організаційно-освітній праці звертайтеся до найближчого від своєї місцевости відділу ТУРФДім.

Американський журналіст, Артур Брисбейн, каже, що Злучені Держави визнають величезні суми грошей в Європу, щоб там люде мали за що одні других долларів на війні.

Одної десятої частини цих грошей вистарчило-б, щоб забезпечити населення долини ріки Міссісіпі, такі в Злучених Державах, від повіня.

А проте — сотні тисяч населення терплять руїну рік-річно і ніхто про їх забезпечення не дбає, а мільярди долларів на зброєння, на різно, на інтервенцію в Китаю видається.

Групу людей, що хотіла вбити Муссоліні, засуджено загально на 99 літ каторги.

Польща дістала 50 мільонів долларів позички в Злучених Державах — сказали ми імігрантам з Галичини, що відідали нашу редакцію.

Не журіться — відповіли вони. — Поки ці гроші доведуть до Польщі, то з них лишиться тільки половина.

Донесли газети, що старання Українського Націоньально-Демократичного Об'єднання (УНДО) відбулася у Львові перед чеським консулятом протичеська демонстрація з приводу знущання чеської влади над українським населенням Закарпатської України.

Дехто почав навіть кнути з УНДО, що воно проти польсько-шляхетських знущань мовчить, а проти чеських — кричить.

В "Новому Часі" з 6. квітня читаємо заяву Центрального Комітету УНДО за підписами голови Д.М. Левичського та Вол. Целевича, що УНДО немає нічого спільного з цією демонстрацією.

Тим краще. Чехословацький парламент ухвалив закон, що ним позбавляється права голосування всіх жіночів, що служать в армії.

Це значить: скажуть тобі — в брата стріляй і не розмовляй.

Ліга Націй виділила з себе комітет, який розслідує справу торговлі "білими невідимцями", тоб-то дівчатами.

Завдання велике й похвальне, що й казати... Але-ж коли формували Лігу Націй, то казали, що вона має розслідувати торговлю країнами й цілими народами.

Кажуть, що січовики гетьманські муштруються, вправляються й до-війни збираються... з москитами в Манітобі.

Львівський "Вперед" написав: "В Англії; країні найвище розвиненого капіталізму, приходять до влади консервати, найбільш безкомпромисові подвизники старого ладу. А що на Сході Європи є держава, яка репрезентує новий соціалістичний лад і яка старается його і в себе реалізувати і поза своєї межі поширювати, тому заіснувало між тими двома державами не суперництво, що далося-б налагодити компромісом, але ворожечка, яка може рішитися тільки боротьбою на життя й смерть. Отже не Англії і Союз Радянських Республік стоять проти себе і готуються до остаточної розправи, але стоить проти себе капіталізм і соціалізм. В таборі Англії все світова буржуазія, в таборі Союзу Радянських Республік увесь свідомий соціалістичний пролетаріят"

Львівський "Вперед" це написав, а львівський прокуратор це в цілости сконфіскував. Куркуленико.